

Voorzittersmemo

Na 24 maart, de dag van de algemene Ledenvergadering heeft de Nederlandse politiek ons vaak wakker gehouden. Wij zijn getuige geweest van verbijsterende gebeurtenissen.

De verkiezingsstrijd raakte, in een voor ons onbekend vaarwater. Rigide politici beschikten niet over het vermogen om de tegenstellingen op hun ware merites te beoordelen. Bang om afgerekend te worden op hun politieke prestaties werden de discussies puur op de man gespeeld en zo verzaakte men om de kritiek inhoudelijk te lijf te gaan.

Of men nu voor of tegen de ideeën van Fortuyn is, de moord op hem heeft bij mij een onuitwisbare treurnis nagelaten. Een zwarte bladzijde in de geschiedenis van onze democratie. De starre houding van velen die zonder blikken of blozen de stellingen van Fortuyn verwezen naar het gedachtegoed van de Nazi's verdient de prijs der ruimhartigheid niet.

Kiezers en politiek

Starheid en luiheid gepaard aan onhebbelijke arrogantie kan de politiek worden verweten. Het is dan ook niet de kiezer die het land in verwarring heeft gebracht maar de ongenaakbaarheid van de ouwe jongens krentenbrood mentaliteit.

Onfortuinlijk Paars

Hoe dan ook, Fortuyn kan worden aangemerkt als een man met bijzondere kwaliteiten. Daarmee wist hij de politiek tot in het diepst van de ziel te raken. Hij wist te bewerkstelligen dat de, van verveling in slaap gesukkelde kiezer wakker schrok.

De zelfingenomenheid en het el-

kaar de hand boven het hoofd houden van Paars heeft er ook voor gezorgd dat het VBV met betrekking tot de Joodse en Indische tegoeden regelmatig tevergeefs aanklopte bij de overheid. De minister van Financiën drukte het restitutievoorstel van het CJO over de tegoeden door zonder dat de Tweede Kamer over de juiste en complete informatie beschikte. De resultaten van het alles verhelderende demografisch onderzoek werd de Tweede Kamer onthouden. Dit onder het mom dat het nog niet gereed was. Een aperte onwaarheid. De Tweede Kamer, met uitzondering van Francine Giskes, accepteerde het voorstel. Door gebrek aan kennis en daardoor het ontbreken van informatie werd het voorstel goedgekeurd. Als u of ik op basis van leugens en halve waarheden zaken doen worden wij daarvoor terecht afgestraft. Golden voor de dames en heren van Paars andere normen?

Vriendjespolitiek

De gevestigde orde van Den Haag hield de hand boven het hoofd van die organisaties die zichzelf binnen hun eigen kring hadden uitgeroepen tot establishment. Van officiële afvaardiging en mandaat was geen sprake, maar vanuit de gemakzucht van het Haagse pluche was deze werkwijze met 'Gelijkgestemden' eenvoudig. Open staan voor die organisaties die, met mandaat, de mensen echt vertegenwoordigen was verstandiger geweest. Het was

dan ook de zelfde houding die uiteindelijk in veel breder perspectief heeft geleid tot de totale afwijzing van paars.

Even afrekenen heren

Er is niet alleen afgerekend met het beleid van Paars maar ook met de werkwijze van carrièremakers die zonder politiek enthousiasme en duidelijke stellingname vergaten wie hen de plek op het pluche hadden bezorgd. Het Haagse establishment heeft een koekje van eigen deeg gekregen. Als men werkelijk lering zou weten te trekken uit de verkiezingsuitslagen en de vlag van geborneerde labbekakkerigheid zou laten vieren kan het heel misschien toch nog wat worden met onze samenleving.

Fortuyn Neter - Polak

Is er nog werk voor het V.B.V.?

Sinds de oprichting in 1984 heeft het VBV hard gewerkt om haar doelstellingen te verwezenlijken; doelstellingen gericht op de belangenbehartiging van vervolgdgen uit de Tweede Wereldoorlog. Veel werd bereikt. Een paar zaken willen wij niet onvermeld laten.

- De dubbele AOW-aftrek werd ongedaan gemaakt en het teveel ingehouden bedrag werd teruggestort op de rekeningen.

Is er nog werk voor het VBV?

■ Dat de Maror-gelden individueel zijn uitgekeerd en dus niet alleen naar joodse infrastructuur is gegaan is uitsluitend en alleen aan het VBV te danken.

■ Via de Commissie van Galen is – mede door de inbreng van het VBV – voor 65-plussers de vereveningsheffing en de korting op bijverdiensten afgeschaft en wordt bij een lage uitkeringen de premie ziektekosten verhoogd.

Bovenstaand geeft een kleine indruk wat er tot nu toe is bereikt.

En verder?

■ Wij hebben goede argumenten om de sluiting van de wet (WUV) voor de tweede generatie ongedaan te willen maken.

■ De korting op de AOW is nog steeds niet zoals wij dat graag zouden zien.

■ De vermogenskorting zou inmiddels (na zoveel jaren aftrek) moeten verdwijnen. Na circa 18 jaar is het bedrag van deze korting hoger dan het hele vermogen.

■ Grondslagvaststelling moet worden gerelateerd aan het inkomen dat men verdiende toen men nog normaal kon werken. Als men op causale gronden werk moest verminderen - met als gevolg een lager inkomen - dan mag de grondslag niet worden vastgesteld op dat lagere inkomen.

■ Het inkomen van de partner van de uitkeringsgerechtigde is na 1-1-1992 mee gaan tellen voor de hoogte van het percentage van de grondslag. Dit moet worden afgeschaft.

En nog meer

Een deel van het bestuur van het VBV houdt zich nog steeds bezig met de zaken betreffende de verschillende vergoedingen die de overheid, banken, verzekeringen, de Duitse regering en bedrijven onder diverse benamingen (Maror, Het Gebaar, Claims Conference) beschikbaar heeft gesteld voor de daarvoor in aanmerking komende personen. Nog steeds is niet alles afgewerkt en met name de Slavenarbeidsgelden zijn voor ons een heet hangijzer.

Een ander deel van het bestuur houdt

zich bezig met alles wat de WUV en de PUR betreft. Hierboven ziet u wat wij in de wet graag veranderd zien.

Buitenland

Leden die niet naar genoeg worden geholpen door de hun begeleidende instantie kloppen bij ons aan voor hulp en advies. Eventueel helpen wij met het maken van een bezwaarschrift, hoewel dat eigenlijk het werk van de begeleidende instanties zou moeten zijn. Ook in het buitenland zijn er veel leden die problemen ondervinden met de hulp van consulaire medewerkers die zijn belast met de uitvoering van de WUV. Ook dat zijn leden die bij ons aankloppen.

Vakbondsvorm

Kortom het VBV beschouwt zichzelf als een 'vakbond' voor vervolgings-overlevenden WO II, handelt daar naar en heeft dan ook nog een hoop werk te doen. Het bestuur houdt als een waakhond de ontwikkelingen rond de WUV in de gaten en reageert onmiddellijk wanneer deze een ongunstige uitwerking zou kunnen hebben voor de belanghebbenden.

De vraag of er nog werk is voor het VBV wordt door het bovenstaande beantwoord. Er is nog volop werk voor het VBV.

Zorg dat ons ledental blijft stijgen en maak uw familie, vrienden en kennissen lid van ons aller VBV.

Geen mededelingen op girokaarten

Het bestuur verzoekt u dringend geen mededelingen op giro of acceptgiro te schrijven. Wij krijgen geen originele giro's in handen. De girodienst maakt fotokopieën en die zijn niet voldoende leesbaar. Dit geldt eveneens voor de mededelingen bij elektronisch overmaken. Als u ons iets wilt vertellen doe dat dan per brief, fax, e-mail of telefoon. U en wij zijn er dan van verzekerd dat uw bericht bij ons aankomt. Wij rekenen op uw medewerking.

Huishoudelijke hulp

Vanaf 1 januari 2002 heeft de Pensioen- en Uitkeringsraad de vergoeding voor huishoudelijke hulp verhoogd tot euro 7,50 per uur. Indien de PUR weet dat u dit bedrag (of meer) per uur betaald dan wordt ook uw vergoeding aangepast. Vergeet dus nooit de PUR te berichten als u voor uw huishoudelijke hulp meer moet betalen.

Hijman

SCHOONMAAKARTIKELEN

AFHAALCENTRA
De Flinesstraat 26
Amsterdam
tel: 020-665 95 01
(naast de MAKRO)

Hijman Krimpen b.v.
Van Polanenweg 6
tel: 0180 - 51 05 72
Krimpen a/d IJssel

Magen David Adom
Voor medische hulp in Israel

giro 36 49 483 bank 33 62 54 067
Stichting Magen David Adom Nederland
Postbus 34, 3155 ZG Maasland

IN DISCUSSIE.

In deze rubriek willen wij platform bieden aan maatschappelijke discussies zoals die in onze geledingen plaatsvinden. Voor deze uitgave hebben wij de journalist Hans Knoop bereid gevonden om een artikel te schrijven over datgene dat hem maar ook velen met hem bezighoudt.

Karate voor fanaten

Hans Knoop - journalist

Laat ik maar meteen een misverstand uit de weg ruimen. Ik ben geen bewonderaar van Jasser Arafat. Dertig jaar geleden riep ik, als hoofdredacteur van het NIW, hel en verdoemenis over mij uit toen ik pleitte voor een joodse zelfverdedigingsorganisatie in Nederland.

Europa werd in die tijd geteisterd door terroristische aanslagen van Palestijnse terroristen. De politie trad laks, te laat of in het geheel niet op en dat leidde ertoe dat een klein groepje joden de koppen bij elkaar stak en opriep een joodse zelfverdedigingsorganisatie in het leven te roepen om joodse gebouwen en personen te beschermen tegen Palestijns geweld. Het gehele toenmalige joodse establishment viel over ons heen. De oprichting van de Joodsche Raad in 1941 veroorzaakte minder commotie dan het voorkomen eind jaren zestig om zelf onze eigen bescherming ter hand te nemen in geval de overheid die taak zou verzaken. En dat terwijl het reële gevaar op de loer lag. We zagen geen spoken. Joodse bejaardenhuizen in Europa gingen in de fik, bomaanslagen op synagogen waren aan de orde van de dag, evenals het kapen van vliegtuigen en het gijzelen van passagiers en bemanning.

Ten opzichte van wat zich eind jaren zestig op Europese bodem aan anti-joods geweld afspeelde, is hetgeen wij thans beleven vrijwel betekenisloos.

Als mevrouw Duisenberg de Palestijnse vlag wil uithangen beschouw ik dat niet als een reële dreiging. Ik ben de afgelopen weken enkele malen langs haar huis gereden en heb mij er niet op betrappt overvallen te worden door angst naarmate ik haar onderko-

men naderde. Mevrouw Duisenberg boezemt mij geen angst in, noch lig ik wakker van haar vooral stupide verklaring als zouden de rijke joden in Amerika een vredesregeling in het Midden-Oosten in de weg staan. Was die verklaring antisemitisch? Best mogelijk, misschien ook niet. Maar bedreigend voor de joden in Nederland was die verklaring niet in het minst.

Anders dan eind jaren zestig, toen de reële dreiging door het joodse establishment werd gebagatelliseerd, ervaren we nu een sterke overreactie door de joodse gemeenschap en worden incidenten tot monstrueuze proporties opgeblazen.

Als Ad Melkert in het Buitenhof suggereert dat Nederland misschien bij wijze van signaal aan Israël tijdelijk de ambassadeur uit Tel Aviv zou moeten terugroepen wordt niet alleen hijzelf, maar de gehele PvdA in de brievenrubriek van het NIW niet kosher verklaard. De opmerking van Melkert moge politiek onverstandig zijn geweest, maar heeft met antisemitisme niets te maken. De beschuldiging van antisemitisme aan zijn adres is oneindig veel schandelijker dan Melkert's voorstel zelf.

Dat het aantal anti-joodse incidenten het afgelopen jaar sterk in ons land is toegenomen blijft ondanks alles als feit overeind. Ik sluit daar de ogen niet voor, maar vind anderzijds dat wij joden niet moeten toegeven aan wat de historica Evelien Gans, zo treffend 'joods narcisme' noemt.

Welke krachten leiden er toch toe dat wij ons zo gaarne in een slachtofferrol koesteren? Israël doet dat als staat ("de hele wereld is tegen ons en dus antise-

mitisch") en wij joden in de diaspora doen dat individueel en als gemeenschap.

Daarbij is overdrijven ons helaas niet vreemd. Als een of meerdere joodse kinderen in Amsterdam op weg naar sjoel of school (door allochtonen) hun keppeltje van het hoofd wordt getrokken dan moeten wij niet de indruk wekken dat er een nieuwe Kristallnacht over Europa raast, noch ons koesteren in de rol van slachtoffer.

Die joodse kinderen zouden naast Tenach (zoals ik dertig jaar geleden al bepleitte) ook karate moeten leren en wij als gemeenschap zouden moeten weigeren ons in een slachtofferrol te laten manoeuvreren, laat staan ons daarin behaaglijk te voelen!

De enige die wij met onze traumatische overdrijving een dienst bewijzen is de regering en politiek van de staat Israël.

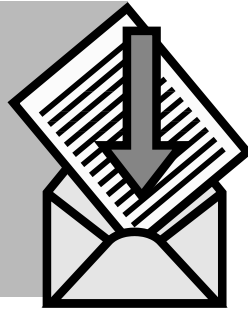
Israëlsche krantenlezers wordt dagelijks ingeprent dat een vloedgolf van antisemitisch geweld over Europa raast. De conclusie dient de Israëlsche lezer zelf te trekken.

Die moet en kan niet anders luiden dan dat er voor de joden in Israël geen alternatief is. Terugkeer naar Parijs, Antwerpen of Amsterdam is immers geen optie. Het leven daar is - zo leest en hoort men iedere dag - voor de joden een hel. Alleen op basis van deze fictie kan men de dodelijke aanslagen in Israël verwerken zonder het risico te lopen dat het land leegloopt. Daarnaast kan men door te wijzen op antisemitische incidenten in Europa ongevoelig blijven voor kritiek van Europese politieke leiders op het Israëlsche beleid.

Als morgen een Marokkaanse hooligan een steen door het ruit van een sjoel in Amsterdam gooit, staat dat dezelfde dag op de voorpagina van alle Israëlsche kranten. Een kritische opmerking van Nederlandse zijde over het beleid van de regering Sharon wordt in het licht van dit tot monstrueuze proporties opgeblazen incident vervolgens ongepast geacht. Laten we als joden waakzaam zijn, maar toch ook vooral het hoofd koel houden. Door de slachtofferrol te koesteren roepen we uiteindelijk het onheil over ons zelf af.

INGEZONDEN.

DE REDACTIE HOUDT ZICH NIET VERANTWOORDELIJK
VOOR DE INHOUD VAN DE INGEZONDEN ARTIKELEN.

Het Gebaar

In het VBV-nieuws van maart stond een ingezonden stuk van de heer Bussemaker. Zoals hij vaker doet, schikt de heer Bussemaker op demagogische wijze de gebeurtenissen die tot het ontstaan van 'Het Gebaar' hebben geleid en voert hij de dreiging van een scheiding tussen blanke en gemengdbloedige Indiëse mensen (rassenverschillen) aan als een argument om zijn stem te verheffen.

Echter, er waren natuurlijk verschillen tijdens de Japanse bezetting: er zaten mensen in concentratiekampen, de binnenkampers en mensen buiten het kamp, de ruim twee keer zo grote groep buitenkampers, die nog in betrekkelijke vrijheid tussen de autochtone bevolking leefden. Deze buitenkampers, gemengdbloedigen van een derde- en volgende generatie, werden door de Japanners gezien als behorend tot de autochtonen en dus verafstaand van blanke Nederlanders, waarmee hun voorvaders zich hadden vermengd. Deze Indo's hadden het niet gemakkelijk, want de autochtonen wantrouwden hen vanwege hun genegenheid voor de Nederlanders en hun vaak afstandelijke houding ten opzichte van de autochtonen, van wie zij zich vóór de oorlog uitdrukkelijk distantieerden. Veel Indo's waren voor de oorlog afgunstig op de blanke Nederlanders, die zij ervan verdachten minderwaardig over hen te denken, maar de meeste blanke Nederlanders zagen hen als gelijkwaardig en behorend tot hun vrienden en collega's. Goed opgeleide autochtonen werden door zowel de blanke Nederlanders, als de Indo's gezien als minder ontwikkelde mensen. De Indo's zetten zich het felst af tegen deze meer ont-

wikkelde autochtonen, als vreesden zij ook voor zo'n autochtoon aangezien te worden. Daarom ook kozen ze zich klinkende Europese namen en vaak dubbele namen, als wilden zij hun anderszijn extra accentueren. Het behoeft geen betoog, dat de autochtonen in de Japanse tijd revanche namen. De binnenkampers werden door de Japanners als slaven te werk gesteld en uitgehongerd en elke verzorging werd hen onthouden. De buitenkampers waren betrekkelijk vrij en konden voor zichzelf in hun tuinen voedsel kweken en op betrekkelijk ruime schaal nog voedsel kopen. Wat men in de tropen in de grond steekt, groeit en bloeit binnen de kortste keren en draagt menigmaal vrucht.

Onder de binnenkampers vielen in toenemende mate doden door honger, uitputting en wreedheden tot een totaal dat de vijfentwintigduizend overtreft op een geïnterneerd aantal van ruim honderdvijftigduizend mensen. Velen van de binnenkampers werden door de Kempeitai (Japanse Gestapo) opgepakt, valselijk beschuldigd en terdoodgebracht door onthoofding.

Aan het eind van vierenveertig en in vijfenveertig verlangden de Japanners van de buitenkampers een loyaliteitsverklaring, maar een vrij groot aantal van hen weigerde dat en werd vervolgd en zelfs in een aantal gevallen door de Kempeitai terdoodge-

bracht. Het merendeel schipperde tussen de problemen door.

Een aantal jonge vrouwen en meisjes van de binnenkampers werd door de Japanners afgevoerd naar legerbordelen en langdurig misbruikt. Onder de buitenkampers waren er ook die slachtoffers van verkrachting en dwang werden. Kinderen, die hieruit voortkwamen, werden ernstig gediscrimineerd na de oorlog.

De Japanners hadden een plan dat eliminatie behelsde van alle binnenkampers per medio augustus vijfenveertig. In sommige kampen hadden geïnterneerden al kuilen moeten graven, die moesten dienen als massagraf.

De atoombommen weerhielden de Japanners van de uitvoering van hun afschuwelijk plan. Vele Japanse officieren konden de capitulatie van hun land niet verkroppen, om welke reden zij de reeds jarenlang door hen geïndoctrineerde autochtonen, tegen de regels van de capitulatie in, voorzagen van moderne wapens, opdat dezen zich konden ontdoen van de binnenkampers en daarmee de vurig gekoesterde wens van de Japanners alsnog ten uitvoer zouden brengen. De daaruit voortkomende volksopstand heet Bersiap (wakker worden).

De opstandelingen overvielen de kampen en vermoordden velen en zelfs tijdens reddingsacties door de geallieerden werden nog vele uitgemergelde binnenkampers alsnog vermoord. Een groot aantal van hen kwam opnieuw in een concentratiekamp, nu van de opstandelingen. Zij werden slecht behandeld.

Vanwege eeuwenlang gegroeide aversie tegen het koloniaal bewind, keerden de autochtonen zich ook tegen de buitenkampers, waarvan velen in augustus vijfenveertig door de opstandige autochtonen werden

STICHTING ICODO

Informatie- en Coördinatieorgaan Dienstverlening Oorlogsgetroffenen

Maliebaan 83, 3581 CG Utrecht, Telefoon (030) 23 43 436
Bezoek is - na telefonische afspraak - iedere dag mogelijk

geïnterneerd. Er werden mensen mishandeld en velen gedood. De voedselvoorziening in de kampen was slecht.

Na de oorlog waren er dus twee categorieën getroffen: binnenkampers en buitenkampers, waarvan de binnenkampers het meest getroffen waren, wat blijkt uit het meer dan tienmaal hogere sterftcijfer.

De uitgemergelde binnenkampers moesten allemaal naar Nederland worden afgevoerd, de buitenkampers konden zich merendeels hervestigen in het ontstane Indonesië.

Er bleef aversie tegen de buitenkampers en na verloop van tijd waren zij gedwongen Indonesië te verlaten, waarna zij werden afgevoerd naar Nederland. Deze categorie mensen kon nog veel van hun bezittingen meenemen, zodat zij niet zo berooid aankwam als de eerder afgevoerden, die alles kwijt waren.

De binnenkampers kwamen in Nederland aan, dat zelf zijn wonden likte en absoluut geen belangstelling kon opbrengen voor slachtoffers van elders. Tegen de aankomst van de buitenkampers ontstond een aversie omdat zij beslag legden op de schaarse huisvesting en de beschikbare sociale voorzieningen. Beide catego-

rieën waren niet welkom in Nederland. Die schandalige opvang en de meer dan penibele situatie bij hun huisvesting hebben een wrok achtergelaten bij alle repatrianten.

Het 'Gebaar' nu wilde die slechte ontvangst goed maken, rekening houdend met de meegemaakte verschrikkingen in de oorlog en rekening houdend met hetgeen men in die oorlog kwijtraakte.

Gezien het bovenstaande zijn er nogal wat nuanceverschillen!

Het Indisch Platform is dus niet een doorsnee van de Indische gemeenschap en is niet democratisch gekozen, maar in wezen een junta, die ontstond door de problemen die premier Lubbers ondervond, toen tijdens een herdenking een ei tegen zijn hoofd werd geworpen. De ook uit Indië afkomstige adjudant van de Koningin werd na pensionering als voorzitter door de regering aangewezen en hij koos zich uit zijn eigen kringen collega's, die nog werden aangevuld met enige vertegenwoordigers van verenigingen. Deze junta, waarin ook de heer Bussemaker zit, heeft zich door de minister laten overdonderen.

Er is, behalve met het verschil tussen binnen- en buitenkampers, ook geen

rekening gehouden met het verloren gaan van onze bezittingen, waarvan de gespaarde gelden bij Postspaarbank en Javaansche Bank notabene gegarandeerd werden door de Nederlandse staat. In een enkel geval werd in plaats van f1,25 een bedrag van f 0,30 en later zelfs f0,03 per Indische gulden terugbetaald. De bank, die bij ons dus in het krijt staat, is de Staat der Nederlanden.

Het past de heer Bussemaker dus niet om het geschil over 'Het Gebaar' toe te schrijven aan rassenverschillen.

Stel dat een Joodse burger, die in de Duitse bezetting op het platteland onopgemerkt kon wonen als 'ariër', het net als alle Nederlanders moeilijk had en spullen kwijt raakte, maar niet door zo'n hel is gegaan als het handjevol overlevenden van de Duitse concentratiekampen, maar nu, na terugkeer op zijn vroegere stek, op hoge toon zou eisen dat hij ook zou moeten meedelen in de uitkering aan Joodse oorlogsgetroffenen, dan zou daar immers ook fel tegen geageerd worden? Zo ageren wij tegen gelijkschakeling van binnen- en buitenkampers.

A. Hokkeling, Hoogland.

Het 'Gebaar' en wat mij dwars zit

Het kan toch niet zo zijn dat alles wat ik heb ondervonden en heb meegemaakt als kind van 5 en 6 jaar oud met f3000,- wordt af gekocht. Terug kijkend op de ontvangst in Nederland wordt het mij weer koud om het hart. De toenmalige minister Klompé deporteerde alle vrijgezellen naar Limburg om in de mijnen te werken. Ik heb mij los gemaakt van mijn ploegje en ben naar Rotterdam gegaan in een poging om daar mijn brood te gaan

verdienen. In die tijd wist ik echter niet eens waar Rotterdam lag. Ik kreeg van de overheid derhalve in plaats van f5,- per week slechts f2,-. Dat was dus mijn ontvangst. Later heb ik nooit de kans gehad om te studeren. Van minister Klompé moesten wij immers de mijnen in. Tot op de dag van vandaag heb ik moeten vechten om mijn bestaan. Denkt de regering misschien dat mijn ouders in Indonesië onder een pisangboom woonden? Wij hadden

daar een stenen huis net als hier in Holland. Alles weg. Wat ik nog over heb zijn herinneringen dat alles voor f3.000,-. Ik heb de oorlog niet gewild ik heb de oorlogsverklaring ook niet getekend. Hoe oud moet ik worden voordat alles naar behoren is afgehandeld? Mijn vrouw is ook een oorlogskind. Zij heeft het ook niet makkelijk. Zij is joods. Enig idee hoe moeilijk wij het hebben? Waar kunnen wij ons verhaal kwijt? Ik zou de mensen van de regering zo graag willen spreken zodat zij dan kunnen leren hoe de waarheid werkelijk is. Ik zou zo graag meer willen schrijven en zeggen. De vraag blijft: Wanneer zal alles nu eens echt naar behoren worden afgehandeld?

E.E. Pieplbosch

D'Attance

PARFUMERIE DROGISTERIJ

Leidsestraat 74-76 1017 PD Amsterdam
telefoon 020-6275351/6271900

De toestand in de wereld, WUV, WUBO en een grote pluim van Ton

Tijdens het middagedeelte van de Algemene Ledenvergadering op 24 Maart j.l. hield Ton van Gils, directeur van de Pensioen en Uitkerings Raad, een voordracht. We geven U hierbij een samenvatting van zijn op band vastgelegde toespraak.

De heer Van Gils is ongeveer vijftien jaar betrokken bij de beleidsbepaling van de overheid ten aanzien van de oorlogsgetroffenen; eerst als directeur op het Ministerie zoals dat nu heet van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en sinds 1992 als directeur bij de Pensioen- en Uitkeringsraad. Hij is - zoals inmiddels 25% van de Nederlanders - geboren voor 1945 en stamt uit een familie die meer dan gemiddeld werd getroffen door de oorlog. Dit bepaalt mede zijn bijzondere motivatie om zich bezig te houden met dit speciale werkterrein. Werkzaam zijn voor oorlogsgetroffenen houdt voor van Gils in dat hij ook goed kijkt naar de wereld van nu met de hedendaagse conflicten en oorlogen, die ook nu weer leiden tot oorlogsgetroffenen. Voor hem een reden om eerst enkele algemene opmerkingen te maken alvorens over te stappen naar de WUV en een beetje WUBO.

De wereld na 1945

Elf september, Afghanistan, Israël, Palestijnen, Irak, het heeft allemaal met elkaar te maken. Agressie moet je te lijf gaan, maar je moet het daarbij niet laten want de wereld zit vol met onrechtvaardigheden, die tikken-de tijdbommen kunnen worden. Wij beschouwen onze welvaart en welzijn als vanzelfsprekend maar meer dan een miljard mensen moeten zien rond te komen van minder dan een dollar per dag. Wij maken ons druk over de wachtlijsten in de gezondheidszorg maar in 2005 zullen er vooral in Azië en Afrika meer dan honderd miljoen aids-slachtoffers zijn; een epidemie die zijn weerga

niet kent in de geschiedenis van Europa. Sprekend hierover, constateert van Gils dat ook Auschwitz nooit meer voorbij gaat en de vraag rijst of wij wel voldoende onze stem laten horen.

Over Flory

Dat nu heeft uw voorzitter Flory Neter wel gedaan in het kader van de joodse tegoeden, het gebaar en oorlogsrestitutie. En of je het helemaal met haar eens bent of niet, het belangrijkste is dat zij haar stem heeft laten horen. Zij heeft aan van Gils meerdere malen gevraagd om dat ook te doen, maar hij meent dat het niet goed is om vanuit zijn positie partij te kiezen, maar lekker zit het hem niet. Wel heeft hij af en toe hierover iets in zijn columnns in 'Aanspraak' geschreven, maar het is Flory Neter die de barricades is opgegaan en hij zegt dat het VBV een dappere voorzitter heeft.

WUV na 'van Galen'

Daarna gaat van Gils over naar een voor hem veiliger terrein: hij roert het thema van de 'Commissie van Galen' aan, met de daaruit voortvloeiende wetswijzigingen per 1 januari 2001. Daarover is al veel geschreven. Bij die wetswijzigingen, die belangrijke financiële verbeteringen hebben gebracht, was ook de PUR nauw betrokken. Bij de WUV was zo'n kleine vijftientig miljoen gulden extra begroot; dat is ook gerealiseerd en naar de daartoe gerechtigden gegaan en zelfs meer dan dat. Van Galen heeft de procedures voor aanvragen echter niet vereenvoudigd, terwijl dat de opdracht was. Die bal ligt weer bij

Drs. Ton van Gils, directeur Pur.

de PUR en die is bezig om de aanvragen zowel als de uitkeringsverzorging te vereenvoudigen. De verkorte berekeningsbeschikking was een eerste stap en nu is men bezig om alle perikelen rond de voorlopige en definitieve berekeningen, teveel betaalde bedragen, schulden en invorderingen goed onder de loep te nemen en sterk te vereenvoudigen. Men wil af van al die schommelingen in de uitkeringen die tot onzekerheid en onduidelijkheid leiden bij de gerechtigden. Men wil uiteindelijk het hele jaar het zelfde bedrag en éénmaal per jaar een aanpassing indien nodig. Ook de jaaropgave dient dan op tijd te worden verzonden en niet zoals de laatste keer, toen er het nodige mis ging door toedoen van het automatiseringsbedrijf. Maar zeker nu die verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd roept Van Gils op om vooral gebruik te maken van het bureau cliëntenservice indien er vragen of onduidelijkheden zijn. Er is sedert een aantal jaren ook een buitendienst bij dit bureau, die ook thuis hulp biedt.

De voorzieningverstrekking:

De afgelopen jaren gaat de PUR al

Samenvatting voordracht van drs. Ton van Gils

heel soepel om met aanvragen voor basisvoorzieningen, zoals voor huis-houdelijke hulp tot maximaal vier uur per week, psychotherapie, medisch vervoer en ongedekte medische kosten. Geen medische verklaringen, geen onderzoeken, alleen een formulier invullen. Het toekenningspercentage gaat richting 100%. Het gaat hier om noodzakelijke voorzieningen voor oorlogsgetroffenen. Bij vergoedingen die boven deze basisvoorzieningen uitgaan wordt de aanvraag echter gedegen onderzocht. Naast de medisch noodzakelijke voorzieningen bestaan er ook tegemoetkomingen voor medisch sociaal wenselijke voorzieningen gericht op de levensomstandigheden. Deze tegemoetkomingen zijn echter inkomensafhankelijk.

DMV

Bij de WUBO kwamen vóór 'van Galen' deze tegemoetkomingen niet of nauwelijks voor. Toen dit na de wetswijziging wel mogelijk werd heeft de PUR ter vereenvoudiging één nieuwe voorziening gemaakt die alles omvat wat met sociale contacten heeft te maken, mede om maatschappelijk isolement te voorkomen. Deze voorziening wordt daarom ook genoemd: 'Deelname aan het Maatschappelijk Verkeer'. Afgekort de DMV. Er wordt één bedrag gegeven en ieder mag daarmee naar eigen inzicht handelen. Het is eigenlijk de gedachte die ook in de volksgezondheid wordt gehanteerd bij het persoonsgebonden budget. Het geeft vrijheid, maar heeft men eenmaal een dergelijke voorziening, dan kan er geen andere aanvraag in die sfeer meer worden ingediend.

Nieuw in 2002

Deze nieuwe aanpak bestaat sinds 1 januari 2002 ook bij de WUV. Het maximale bedrag per maand is €122,- en is afgeleid van bedragen die zijn gemoeid met sociaal vervoer, telefoonkosten en extra vakantie. De eigen financiële situatie speelt hierbij echter een rol. Bij een jaarinkomen lager dan €15.800,- wordt DMV

volledig uitbetaald. Is het jaarinkomen bovende €30.500,- dan krijgt men niets. Als er echter al een vergoeding wordt ontvangen voor auto of vervoerskosten dan bedraagt de DMV nog maar iets meer dan €45,- per maand. Is in zo'n situatie het jaarinkomen €21.500,- of meer dan komt de DMV te vervallen.

DMV wordt voor het leven toegekend maar vervalt bij opname in een verpleegtehuis. Heeft men meer dan een jaar deze voorziening van DMV dan zal bij overlijden de DMV nog drie maanden aan de partner worden doorbetaald.

Wat is wijsheid?

Van Gils vat een ander nog eens samen en geeft aan dat DMV weliswaar wat lager is dan de voorzieningen voor extra vakantie, sociaal vervoer en telefoonkosten maar dat er geen herhalingsaanvragen meer behoeven te worden gedaan en men van een hoop rompslomp af is.

De aanvraag zelf is eenvoudig. Slechts een briefje met de mededeling dat men in aanmerking wil

komen voor de toekenning van DMV. Daarna krijgt men een formulier dat wordt ingevuld en met een portvrije enveloppe wordt teruggezonden.

Algemene zaken

Van Gils gaat nog in op een klacht over trage beantwoording van post. In dit geval duurde dat ongeveer een half jaar. Hij noemde zoiets toch wel schandelijk daar de norm behoort te zijn dat brieven binnen vier weken worden beantwoord. Hij meldt dat er ook een mogelijkheid is om een klacht in te dienen als het te gortig zou worden. Hij drukt daarbij een ieder op het hart om niet alles met de mantel der liefde te bedekken, aangezien klachten ook leiden tot verbetering als de oorzaak bekend is. Een klacht komt hem persoonlijk onder ogen. Van Gils spreekt tenslotte de hoop uit dat hij deze toch soms ingewikkelde materie voor een ieder heeft kunnen verduidelijken.

VBV voorzitter Flory Neter bedankt de heer van Gils voor het compliment aan het VBV en de vele nuttige adviezen ten behoeve van de leden.

Mededelingen:

- Op verzoek van de European Association of Jewish Child Survivors of the Holocaust, vestigen wij de aandacht op de bijeenkomst van de World Federation of Child Survivors in Amerika op 11, 12, 13 en 14 Oktober 2002 in Toronto, Canada.
Voor informatie: VBV t.a.v. Peggy Duveen.
- Om te onthouden: Algemene Ledenvergadering: zondag 23 maart 2003.

D'Attance

PARFUMERIE DROGISTERIJ

Leidsestraat 74-76 1017 PD Amsterdam
telefoon 020-6275351/6271900

sinai centrum
zorg met kosjere maat

Sinai Centrum, Laan 1914, nr. 23, Postbus 66, 3800 AB Amersfoort, 033 - 46 40 640
Assumburg 2, Van Nijenrodeweg, Postbus 75641, 1070 AP Amsterdam, 020 - 30 13 730

Doe wel en zie ook om; vooruitzien en terugblik

Uit het welkomstwoord van de voorzitter aan genodigden, leden, nieuwkomers en introducés op de algemene jaarvergadering op 24.3.2002 hebben wij de belangrijkste onderwerpen nog eens uitgelicht.

Oneliners maar geen 'ohne'-liners

Na de commissie van Galen zijn veel verbeteringen tot stand gekomen waar de inzet van het VBV toe heeft bij gedragen.

Onze hoofddoelstelling blijft het monitoren van de WUV. Het becommentariëren en het analyseren van de voetangels en klemmen. Bij gebrek aan juridische kennis vragen wij hulp bij andere instanties en experts.

Onze doelgroep is de overlevenden van WO-II in Europa en voormalig Nederlands Indië.

Er was een lichte toename van het ledenbestand vanwege de restitutie-gelden.

Het VBV behartigt de belangen van een doelgroep waarvan de gemiddelde leeftijd boven de zeventig ligt. Wij hebben afmeldingen voor de jaarvergadering ontvangen van mensen die ieder jaar aanwezig zijn, maar die zich zelf niet meer in staat achten om de reis te ondernemen.

Externe contacten

Contacten waren er met de PUR, ICODO, het COVVS en sinds kort de vereniging van kinderen van verzetsstrijders. Evenals wij, vinden ook zij dat bepaalde punten veranderd of verbeterd moeten worden bij de WUV. Met de Claims Conference is contact over de slavenarbeidsgelden. Wij oefe-

nen druk uit opdat voor deze groep de uitbetalingen zo spoedig mogelijk tot stand komt. Deze discussies zijn niet altijd plezierig. Deze organisatie is er eigenlijk niet op toegerust om deze veelomvattende taak te volbrengen.

Nog steeds is de verificatie van de aanvragers problematisch. Wij hebben de Claims Conference geadviseerd om de PUR te raadplegen; die heeft de gegevens in haar bestand.

Ook zijn er contacten met andere buitenlandse organisaties met leden uit dezelfde doelgroep en die zich ook bezig houden met restitutie in breder verband.

Maror

De inzet van het VBV bij de totstandkoming van de individuele uitbetaling is bekend. Wij zullen - waar mogelijk - alles in het werk stellen om uit te zoeken of het percentage voor de collectieve doelen niet uitstijgt boven datgene wat is overeengekomen.

Voor 'Het Gebaar' geldt dat men onzorgvuldig is omgegaan met het waarheidsgehalte van de geschiedenis. Een gemiste kans om helderheid te verschaffen en verschil te maken tussen berovingen tijdens de oorlog en berovingen tijdens de dekolonisatie. Het is het bestuur van het VBV niet gelukt om de contacten met de Indische partijen zo aan te halen dat wij - met uitzondering van enige publicaties - van betekenissen konden zijn voor deze groep. Voor alle WUV-zaken blijven wij onverminderd beide groepen dienen.

Nieuw bestuurslid Lily van den Bergh (rechts) in gesprek met Daan Sajet, aspirant bestuurslid.

Website

Wij hebben, in het kader van snelle communicatie, een website opgezet. Wij zouden het echter wel waarderen, indien daar meer gebruik van wordt gemaakt, alsook om met elkaar in contact te treden. U weet vragen worden altijd beantwoord en suggesties altijd gewaardeerd. Wij zullen alles in het werk blijven stellen om de contacten met andere organisaties te continueren of wel te verbeteren.

Notulen!

Integrale notulen van de jaarvergadering 2002 worden op onze website gepubliceerd maar kunnen ook op aanvraag worden toegezonden.

Colofon

VBV INFO/Nieuws. Nr. 57 - juni 2002

**Maak de VBV-vuist groter!
Maak uw kennis (nu) lid! Bel of fax naar onderstaande nummer:**

Telefoon 020 - 673 32 33

Fax 020 - 6 733 233

Bank ABN-AMRO

nr. 54.80.17.867

Postbank nr. 5063 253

Contributie 2002:

Eén enkel lid €30,-. Gezinslid €15,-.

Toeslag buitenland €5,-.

Bestuursleden VBV

F. Neter voorzitter

H.M. Vos penningmeester

G. Goudeketting administrateur

P. Duveen afdeling buitenland

A.L. de Leeuw

Lily van den Bergh.....

Vormgevingwww.atlast.nl

RedactieEddy Neter

Copyright © 2002

Verbond Belangenbehartiging

Vervolgingslachtoffers.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder vooraf schriftelijke toestemming van het VBV.

www.vbvinfo.nl